

VELFÆRDSMINISTERIET

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

MBN/ J.nr. 2008-2524

Folketingets Socialudvalg

Dato: 10. juni 2008

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 16. maj 2008 følger hermed velfærdsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 371 (SOU alm. del).

Spørgsmål nr. 371:

"På baggrund af følgende formulering i Københavns Kommunes økonomiske genopretningsplaner på børneområdet (som vedlagt svar på SOU alm. del – spørgsmål 321): "I 2007 har serviceniveauet på området for børnefamilier med særlige behov flere steder været for højt: Der har i forhold til det vedtagne budget for 2007 været for mange børn, der har modtaget støtte, og de indsatser, er leveret har kostet mere, end der har været budgetteret med....." ønskes ministerens vurdering af, om det i forhold til reglerne om særlig støtte til børn og unge i serviceloven er hensigtsmæssigt at bruge formuleringen, at serviceniveauet er for højt. Kan man i relation til reglerne om særlig støtte til børn og unge tale om, at der er for mange børn, der modtager støtte?"

Svar:

Jeg vil gerne indledningsvis understrege, at servicelovens bestemmelser om hjælp til udsatte børn og unge selvfølgelig skal overholdes. Det vil sige, at de børn og unge, som har behov for hjælp, også får det.

Det er den enkelte kommunes ansvar at fastsætte de konkrete rammer for udmøntningen af serviceloven i pågældende kommune. I den forbindelse har kommunen mulighed for at tilbyde flere ydelser, end det er påkrævet i loven. I forhold til børn og unge kunne dette eksempelvis være et tilbud om rådgivning af ellers velfungerende familier med almindelige "teenage"-problemer.

Men det følger klart af lovgivningen, at de kommunalt fastsatte rammer ikke må medføre, at børn og unge med behov for særlig støtte afskæres fra at få den nødvendige hjælp. Hvis et barn har behov for særlig støtte efter service-

loven, *skal* der iværksættes en indsats, som må formodes at kunne imødekomme dette behov.

Lovens krav om individuelle konkrete vurderinger af det enkelte barns behov - og forpligtelsen til at iværksætte foranstaltninger i forlængelse af denne vurdering - kan således ikke tilsidesættes i forbindelse med fastlæggelse af de lokale rammer. Der må i forlængelse heraf heller ikke tages usaglige økonomiske hensyn i den kommunale sagsbehandling. Det betyder, at kommunalbestyrelsen ikke må tage økonomiske hensyn, som betyder, at der vælges en løsning, som ikke tilgodeser barnets eller den unges behov.

I øvrigt kan jeg til orientering oplyse, at Velfærdsministeriet har sendt Københavns Kommunes genopretningsplan på det sociale område til Statsforvaltningen Hovedstaden, som fører tilsynet med kommunerne i regionen, så de har mulighed for at vurdere, om der er grundlag for at gå ind i sagen af egen drift.

Karen Jespersen

/ Nina Eg Hansen